

733 K

REJESTR DOTYCZY:

ARTYMIUK Jan

s/c ..... i .....

z d. ....

24.06.1915

..... w .....

kraj: .....

27.01.1986

Noble Park,

+ ..... w .....

kraj: Australia

pochowany: Springvale, Australia

nr grobu: .....

Nr rejestracyjny

...../.....

Nota zamieszczona:

w tomie .....

czesci .....

Indeks

_____

_____

_____

_____

_____

Copyright: 1970

B.O. Jeżewski

Źródła i bibliografia c.d.

znak rozpoznawczy

Nekrolog - Dziennik Polski - 17.02.1986

Uwagi:

TYGOD POL Ś. + P. MELBOURNE
8.2.1986

JAN ARTYMIUK

ur. 24.6.1915 r., w Branicy woj. lubleskie, chorąży, radio-operator personelu latającego P.S.P. - 1 pułk lotniczy Warszawa i dywizjon 300 Wielka Brytania.

Odznaczony: Krzyżem Virtuti Militari, czterokrotnym Krzyżem Walecznych, Medalem Lotniczym, Krzyżem Kampanii Wrześniowej 1939 r., Bryt. Gwiazdą 39/45, Gwiazdą za loty nad Europą, Medalem 39/45, a za pracę społeczną w Stowarzyszeniu Lotników w Melbourne Złotym Krzyżem Zasługi, oraz Złotą Odznaką Stowarzyszenia.

Odszedł na wieczną wartę 27.1.1986 r. Straciliśmy w nim zasłużonego Polaka i Przyjaciela. Niech Mu australijska ziemia lekką będzie.

Żegnaj Żołnierzu, żegnaj Przyjacielu dziękujemy Ci za Twoją wierną, pełną poświęcenia służbę Ojczyźnie, oraz za Twój bezinteresowny wkład pracy dla dobra polskiej społeczności w Wiktorii.

**ZA ZARZĄD
STOWARZYSZENIA LOTNIKÓW
Z.P. KOZIEŁŁ
PREZES**

DP 17.02.1986

Ś. + P.

Jan Artymiuk

chorąży Polskich Sił Powietrznych, Kawaler Orderu Virtuti Militari, odznaczony 4-krotnie Krzyżem Walecznych oraz medalami polskimi i brytyjskimi, ur. 24 czerwca 1915 r., zmarł 27 stycznia 1986 w Noble Park, Australia. Pochowany na cmentarzu w Springvale, Australia.

Cześć Jego Pamięci!

**STOWARZYSZENIE LOTNIKÓW POLSKICH
W WIELKIEJ BRYTANII**

- :: Polska 1939
- :: Francja 1939-40
- :: Wielka Brytania 1940-46
- :: Związek Radziecki, Bliski Wschód i Włochy 1941-46
- :: US Army Air Forces 1943-45
- :: Front wschodni 1943-45
- :: Wojenne relacje lotników
- :: Życiorysy lotników polskich
- :: Loty bojowe i operacyjne
- :: Cmentarze wojenne
- :: Szkoła Podchorążych Lotnictwa 1928-39
- :: „Lista Bajana”
- :: „Lista Krzystka”
- :: Pozostałe artykuły i galerie
- :: Podziękowania i źródła
- :: Księga gości (dopisz się!)
- :: O stronie/kontakt
- :: Linki

Jan Artymiuk

Jan Artymiuk urodził się 24 czerwca 1915 r. w Branicy Suchowolskiej na Lubelszczyźnie (rodzice Józef i Karolina). W 1933 r. wstąpił do Szkoły Podoficerów Lotnictwa dla Małoletnich w Bydgoszczy, a w 1936 r. ukończył ją jako radiotelegrafista. Skierowany został do 1 pułku lotniczego w Warszawie, gdzie przez kolejny rok doskonalił swe rzemiosło radiotelegrafisty i strzelca samolotowego. Następnie przeniesiony został do 213 eskadry bombowej 1 pułku lotniczego w Warszawie, która w sierpniu 1938 r. przemianowana została na eskadrę ćwiczebno-bombową. Do wybuchu wojny korzystała z samolotów PZL.23 "Karaś" oraz PZL.37 "Łoś". W związku z planem mobilizacyjnym na krótko przed wybuchem wojny Artymiuk przeniesiony został do tzw. 21 plutonu radionawigacyjnego przy Brygadzie Bombowej. We wrześniu 1939 r. nie brał udziału w lotach bojowych, został ewakuowany ze swoją jednostką na wschód. 17 września przekroczył granicę Rumunii w Kutach.

Artymiuk drogą morską via Bejrut przedostał się do Marsylii. Trafił do podoficerskiego obozu dla lotników w Istres, gdzie przebywał nieco ponad półtora miesiąca - zgłosił się do wyjazdu do Anglii i 24 grudnia 1939 r. w jednej z pierwszych grup odpłynął statkiem do Wielkiej Brytanii. Przebywał początkowo na stacji RAF Eastchurch, potem skierowany został do Bramcote, gdzie latem 1940 r. powstały dywizjony bombowe: 300 "Ziemi Mazowieckiej" i 301 "Ziemi Pomorskiej". Artymiuk znalazł się w początkowym personelu tej pierwszej jednostki. Dywizjon szkolił się na lekkich bombowcach Battle z trzyosobową załogą, a Artymiukowi przypadło stanowisko strzelca radiotelegrafisty. W sierpniu i wrześniu 1940 r. brał

udział w zwalczaniu floty inwazyjnej w portach Ostenda i Boulogne. Po przebrojeniu w listopadzie 1940 r. 300 dywizjonu na Wellingtony Artymiuk latał z załogą w składzie: ppor. pil. Józef Kuflik, ppor. pil. Jan Janicki, ppor. naw. Nikodem Koziański oraz strzelcy sierż. Marian Sztul i Aleksander Suczyński.

Nocą z 23 na 24 marca 1941 r., jako członek jednej z czterech załóg, Artymiuk poleciał na historyczne, pierwsze bombardowanie Berlina przez Polaków. W ciągu kolejnych miesięcy bombardował cele we Francji, Holandii i Niemczech. Nocą z 10 na 11 lipca 1941 r. wystartował na swój 29 lot bojowy z zadaniem bombardowania Kolonii. W locie powrotnym w rejonie miejscowości Turnhout w Belgii zostali zestrzeleni. Cała załoga szczęśliwie wyskoczyła na spadochronach i dostała się do niewoli. Artymiuk przebywał w niej do końca wojny, m.in. w obozach Stalag Luft 1 w Barth na Pomorzu oraz Stalag Luft 3 w Żaganii, po czym powrócił do Anglii. Brak informacji na temat jego przydziałów w latach 1945-1946 r.

Jan Artymiuk zakończył służbę w polskim lotnictwie w stopniu chorążego i Warrant Officera. Odznaczony był Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari (nr 9053), czterokrotnie Krzyżem Walecznych. Wstąpił do Polskiego Korpusu Przysposobienia i Rozmieszczenia, przebywał na stacji zbornej w Dunholme Lodge. W sierpniu 1948 r. ostatecznie przeszedł do cywila i wyemigrował do Australii, docierając do Sydney na pokładzie statku "Strathnaver". Trafił początkowo do tranzytowego obozu dla imigrantów w Nowej Południowej Walii. Początkowo pracował fizycznie w tartaku w Goroke w zachodniej Wiktorii, później przy tamie Rocklands Dam oraz w Kiewa Hydroelectric Scheme. Ostatecznie osiedlił się w Melbourne. Przekwalifikował się na elektryka i pracował w elektrowni we wschodniej Wiktorii. Jego ostatnią posadą było stanowisko starszego elektryka w fabryce cegieł w Melbourne.

Jan Artymiuk był aktywnym społecznikiem w organizacjach polskich w Australii. Działał w Stowarzyszeniu Lotników Polskich w Wiktorii (pełnił funkcję wiceprzewodniczącego oraz skarbnika) oraz Stowarzyszeniu Polaków. Za pracę tą odznaczony został Złotym Krzyżem Zasługi. Zmarł 27 stycznia 1986 r. w wieku 70 lat. Pochowany został na cmentarzu Springvale Botanical Cemetery w Melbourne. Uczestników uroczystości pogrzebowych proszono, aby zamiast kupna wiązanek składali datki na budowę Domu Polskiego (zebrano ponad 3000 dolarów, co było wówczas pokaźną kwotą).

Źródła:

fotografia ze zbiorów pani Lucyny Artymiuk
materiały otrzymane dzięki uprzejmości pani Lucyny Artymiuk
Hasiński M. J., Szkoła Podoficerów Lotnictwa dla Małoletnich, Poznań 1993

Wojciech Zmyślony

:: wstecz